

نمازگزاران بوده ایم، البته نمی‌شود این موضوع را به همه آنها تعمیم داد، ولی بعضی از زندانیان بعد از آزادی، چون پولی برای برگشت به شهرشان ندارند مجبور به سرق می‌شوند. حتی بعضی از خانواده‌های آنها برای کمک گرفتن از مسجدی‌ها به داخل می‌آیند و تکرار زیاد این موضوع اثر خوبی ندارد و نمازگزاران از این مورد گلایه‌مندند. بسیار پیش آمده است که خانواده‌های زندانیان به در منازل ما مراجعه کرده و چیزهای مختلف درخواست کرده‌اند؛ از آب و غذا گرفته تا پول کرایه ماشین برای برگشت به منزل.

نامنی حرف‌اول و آخر

منصوری که سابقه سکونت ۲۵ ساله در محله تربیت‌رادر دارد تاکید می‌کند: این حرف‌ها همه بی‌فایده است، کاری از دست کسی ساخته نیست، مجبوریم زندگی را در یک محله پر تنش ادامه دهیم و همه تشنج‌ها را به جان بخریم. به اعتقاد و باور او همه چیز حالا در گرو اعتبارات و کمبود آن است که موضوع انتقال این همه به طول انجامیده است. منصوری با اشاره به مشکلات متعددی که در تمام سال‌های زندگی در این محله با آن درگیر بوده است عنوان می‌کند: نامنی، معضل اول این محله است. یکی دو مورد گریز زندانیان و وارد شدن به خانه‌های اطراف را هم شاهد بوده ایم و این موضوع دغدغه خاطر خانواده‌های این محله بوده است. ماحتی مورد اشتیم زندانی بعد از آزادی وارد خیاطی زنانه شده است.

او بارها به موضوع نامنی اشاره کرده و می‌گوید: خودم شاهد بودم آقای از بندر ترکمن آمده بود و به عنوان وثیقه سند و مدرک را داخل خودرو گذاشت و وارد زندان شد، اما در هنگام برگشت متوجه شد تمام مدارک به اضافه چیزهای دیگر به سرق رفت‌ه است. وی همچنین از چهره ناخوشایندی که اتراف

خانواده‌ها در محدوده اطراف زندان برای ملاقات دارد یاد می‌کند و می‌گوید: معمولاً این حوالی شلوغ است و خانواده‌هایی از شهرستان یا حاشیه شهر برای ملاقات می‌آیند و گاهی بعضی از آنها ساعت‌ها در گوشه و کنار اتراف می‌کنند که صحنه جالبی نیست.

رامش حق شهروندی است

افتخار، یکی دیگر از ساکنان این محله است که با توجه به تجربه ۱۷، ۱۶ ساله‌اش در این محدوده عنوان می‌کند: این حق هر شهروندی است که در هر محله‌ای که هست و زندگی می‌کند از آرامش و امنیت خاطر برخوردار باشد، حتی که ما از آن بی‌بهره هستیم.

وی نیز موضوع سروصدا که گاهی همراه با جار و جنجال است را مطرح کرده و می‌گوید: گرچه برای ما هم طبیعی نمی‌شود، اما کنار آمدن برای بزرگسالان با این وضعیت راحت‌تر است تا برای کودکان و فرزندان ما. آنها مجبورند شاهد چیزهایی باشند که روح و روان آدم را آزار می‌دهد؛ همین که هر صبح چهارشنبه‌فرزند من بخواهد با صدای گریه و داد و فریاد عده‌ای از خواب برخیزد و آرامش نداشته باشد در روان و زندگی آینده او بی‌تاثیر نخواهد بود.

سهل انگاری در انتقال چرا؟

اگر روایت صبح‌های چهارشنبه که با صدای داد و شویون آغاز می‌شود نبود، اعتراضی به زبان نمی‌آورد اما کابوس گریه‌ها و ضجه‌های او را آرام نمی‌گذارد. آموزگار از این موضوع گلایه دارد و می‌گوید: زمانی که ما ساکن این محله شدیم حوالی زندان بیابان بود و خوب، برای محدوده‌ای که مسکونی نیست آسیب‌های آن هم خیلی جدی به حساب نمی‌آید، اما از زمانی که کم‌کم افراد در حوالی آن اسکان یافتند امنیت ضرورت

یافت. موضوعی که برای مسئولان خیلی قابل اهمیت نیست و گر نه در انتقال آن این همه سهل انگاری نمی‌شد. وی از مسئولان مربوطه خواش دارد موضوع‌های مهم در رابطه با سلامت روان مردم را در نظر داشته باشند.

باز یاد ترافیکی در محدوده زندان

آخوندی در کنار موضوع ناامنی از حجم ترافیک زیاد در این محدوده می‌گوید: باتوجه به وجود دانشگاه پیام‌نور و چند مرکز آموزشی در حوالی مجموعه قدیمی زندان مشهد، بار ترافیکی این محدوده زیاد است و باید چاره‌ای برای این موضوع اندیشیده شود.

البته موضوع زندان به محله تربیت‌ختم نمی‌شود، اهالی محله صدف نیز از همسایگی با زندان گلایه‌مند هستند. وجود آشپزخانه‌ای در این محدوده که سال‌ها به منظور تهیه غذای زندانیان ساخته شده و بازندان فاصله دارد موحی از نارضایتی را همراه داشته است. یکی از اهالی می‌گوید: سروصدای حاصل از حمل و شستشوی دیگ‌ها برای کسانی که مجاور و همسایه با این مجموعه هستند آزار دهنده است و ما هم منتظر انتقال زندان و پایان این مشکلات هستیم.

جابه‌جایی زندان تشریفات زیادی دارد

رئیس کل دادگستری استان در نشست خبری خود با اصحاب رسانه که در تاریخ دهم تیرماه ۱۳۹۶ برگزار شد، به موضوع جابه‌جایی ساختمان زندان مشهد اشاره داشت و گفت: ساختمان زندان مشهد یکی از دغدغه‌های اصلی ماست که باید جابه‌جا شود. حجت‌الاسلام علی مظفری عنوان کرد: زمین کنونی زندان نیز به شهرداری واگذار می‌شود اما انتقال آن تشریفات ویژه‌ای دارد. جابه‌جایی

ساختمان زندان مشهد در دستور کار سفر رئیس قوه قضاییه به استان قرار خواهد گرفت. رئیس سازمان زندان‌های مشهد در اشاره‌ای کوتاه می‌گوید: این موضوع در حیطه و اختیارات و وظایف شهرسازی است و باید از این حوزه پیگیری شود.

هنوز اقدامی نشده است

اما مهندس اخوان عبداللهمیان، مدیر کل راه و شهرسازی با اشاره به اینکه سال ۱۳۸۴ با مصوب شدن محلی به منظور جابه‌جایی زندان مشهد، طرح پیشنهادی جایگزینی برای این مجموعه در محور سرخس به تصویب درآمد، می‌گوید: قرار شد این مجموعه با ۲۲ هزار و ۵۰۰ مترمربع کاربری فرهنگی، تفریحی در سه طبقه به بهره‌برداری برسد، اما هنوز اقدامی در این زمینه انجام نشده است جز این که اخیراً به منظور کار در مانی و حرفه‌آموزی زندانیان مراجعاتی بوده است که پس بررسی‌های لازم جهاد کشاورزی در این رابطه، مراتب جهت بررسی و تصویب به ما راجع خواهد شد.

آماده شدن زندان جدید، سه سال پس از انعقاد قرارداد

اما حجت فراقی، شهردار منطقه ۱۱ خبر امیدوار کننده‌ای دارد و می‌گوید: شهرداری تمام موضوع‌های مربوط به انتقال زندان را بررسی و به صورت قرارداد آماده کرده و ساخت زندان را در جاده چناران پذیرفته که به تازگی به صورت جدی در حال پیگیری است. وی با اشاره به فضای متفاوت ساختمان زندان یادآور می‌شود: ساخت این مجموعه قطعاً زمان‌بر خواهد بود، پس از انعقاد قرارداد و شروع به کار، زندان تا سه سال آینده آماده تحویل و بهره‌برداری است.

این نقشه‌ها قرار گرفتن زندان در قلب پات مسکونی کلا مشخص است

تاریخ نگار وعده‌ها

حرف‌ها و گفته‌های اهالی خیلی بیشتر از چیزی است که پیش روی شما قرار گرفته و ما به برشی کوتاه از آن قناعت کردیم، اما در کنار اهالی رفتیم سراغ مسئولان و وعده و وعیده‌هایی که هر چند وقت یکبار داده‌اند و بعد شعله آن فرو نشسته است. وعده‌هایی که اگر روی همین ریل پیش‌رو کسی چشمش آب‌نمی‌خورد که جریان انتقال آن به این زودی‌هایش بیاید.

آبان ۸۹: جابه‌جایی زندان تا چهار سال دیگر اواخر آبان سال ۱۳۸۹ بود که رئیس وقت

سازمان زندان‌های کشور در گفت و گو با جام‌جم آنلاین، از انتقال زندان مشهد تا چهار سال آینده خبر داده بود. اسماعیلی در آن خبر گفته بود که انتقال قطعی زندان مشهد تا چهار سال آینده و پس از ساخت زندان جدید صورت می‌گیرد. البته او این نکته را هم ذکر کرده بود که زندان باید در خارج از شهر و در منطقه‌ای واقع شود که از نظر کنترل و امنیت مشکلی نداشته باشد. اسماعیلی همچنین یادآوری کرده بود که زندان مشهد در شهر قرار گرفته و این موضوع

مشکل بزرگی برای مردم به وجود آورده است. **مرداد ۹۳:** جابه‌جایی دوباره آغاز می‌شود اما بعد از آن و به دنبال کش و قوس‌های مختلف درباره جابه‌جایی زندان مشهد، مرداد این سال بود که شهردار مشهد در جمع اهالی منطقه ۱۱ در مسجد صاحب‌الزمان (عج) گفت: طرح انتقال زندان مرکزی مشهد دوباره کلید می‌خورد. مرتضوی در آن نشست افزود: هزینه‌های احداث زندان به ازای هر نفر از هزینه‌های احداث بیمارستان بیشتر تمام می‌شود که این

موضوع تا مین منابع مالی را می‌طلبد. وی یادآور شده بود که عزم خود را جزم کرده تا با انتقال زندان، سبب آسایش و راحتی مردم منطقه شود. **آذر ۹۳:** اعلام آمادگی متولیان شهری محسن انتظاری هروی، رئیس شورای اسلامی شهر مشهد در گفت‌وگو با خبرگزاری فارس، درباره انتقال زندان مشهد گفته بود: شورای شهر و شهرداری مشهد برای انتقال این زندان آمادگی کامل دارند، البته باید پیشنهاد را سازمان زندان‌ها بدهد، زیرا مالک زمین است.